

стольній церкві на прилюдний вид.

Сам похорон задля різних перепон і трудностей відбув ся доперва в 14 місяців по мучеництві, то є, 18. січня 1625 року. Господь Бог в своїй премудрости так зарядив, щоби більше прославити св. мученика. Цілий той час тіло зовсім не змінило ся, але остало як мов би живе, маючи краску живого тіла. При мощах діялись безчисленні чуда. Після величавого похорону зложено тіло св. Йосафата до приготованої через самого мученика гробниці в престольній церкві в Полоцку.

Довідавшись о злочині, визначив король комісію, котра мала злочин добре розслідити винувників укарати без відклику. До комісії належав також між іншими канцлер Лев Сапіга. При слідстві показала ся невинність і святість св. Йосафата. Всі убийники не тільки що признали ся до злочину, але і до причини злочину. Самі признали, що до убийства не привела їх жорстокість св. Йосафата, а тільки ненависть до з'єдинення, піддержувана листами Смотрицького і намовами його висланників. Комісарі видали засду острій: дев'ятейцятох убийників засуджено на кару смерти, а 74 заочно на вигнане з границь держави і утрат всяких прав. Сей засуду зараз і виконано.

Смерть св. Йосафата і чуда, які після неї